

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7544

София, 31.05.2011

Върховният административен съд на Република България - Четвърто отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:НИНА ДОКТОРОВА
ЧЛЕНОВЕ:ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА
ДОБРИНКА АНДРЕЕВА

при секретар
на прокурора

и с участието
изслуша
докладваното

от съдията   ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА
по адм. дело № 5489/2011. □

Производството е по чл. 229, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 130, ал. 4 от АПК. Образувано е по частна жалба, подадена от областния управител на област с административен център гр. Монтана против протоколно определение от 23.03.2011 г., постановено по адм. дело № 111/2011 г. по описа на Административен съд - Монтана, с което е оставено без разглеждане оспорването, инициирано със заповед № РД-13-12 от 16.02.2011 г. на областния управител, против решение № 956 по протокол № 51 от 28.01.2011 г. на Общинския съвет - Берковица, с което на основание чл. 39, ал. 1 и 2 от Закона за концесиите (ЗК) е открита процедура по предоставяне на концесия за обект язовир "Валоба", находящ се в м. "Селишко ливаге" в землището на с. Гаганица, община Берковица, актуван с Акт за публична общинска собственост № 149 от 15.02.2000 г., прекратено е производството по делото и същото като преписка е изпратено по подведомственост на Комисията за защита на конкуренцията (КЗК) по компетентност за произнасяне по чл. 83 от ЗК по оспорването. В частната жалба са развити доводи за неправилност на определението, поради необоснованост на изводите на съда, съответно неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че в случая оспореното решение на Общинския съвет Берковица, не е такова по чл. 40, ал. 1 от ЗК, а е решение по чл. 39, ал. 1 от ЗК, т. е. такова, с което не се открива концесията, който е първият акт, подлежащ на оспорване, след приключване на подготвителните действия за процедурата, а е решение, с което се дава принципно съгласие за откриване на такава. Решението по чл. 39, ал. 1 от ЗК не се обнародва, а на обнародване подлежи само решението по чл. 40, ал. 1 от ЗК, което изрично е предвидено, че може да се обжалва по реда на глава единадесета от закона. Различният характер на актовете определя и различния ред за оспорване - всички актове след решението по чл. 40, ал. 1 от ЗК подлежат на оспорване пред КЗК по реда на специалния закон - чл. 83 и сл. от ЗК, като правен интерес да ги оспорват имат само заинтересованите лица, по смисъла на § 1, т. 5а от ДР на ЗК, докато в случая става дума за решение от категорията на тези, посочени в чл. 104 от ЗК, по отношение които областният управител има правомощие да упражнява контрол. Същото правомощие следва да бъде упражнено по общия ред - чл. 45 от ЗМСМА, съответно компетентен да се произнесе в съответният административен съд. По тези съображения се иска отмяна на определението и делото да бъде върнато за продължаване на съдопроизводствените действия. Ответникът - Общинският съвет Берковица, чрез пълномощника си адв. Тоскова, в писмен отговор изразява становище за неоснователност на подадената частна жалба и моли да бъде отхвърлена. Върховният административен съд, четвърто отделение, след като прецени данните по делото и доводите на страните, приема за установено следното: Частната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 230 от АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна. За да постанови оспореното определение, съдът е приел, че в случая е приложим реда за оспорване по чл. 83 от ЗК, тъй като става дума за решение на орган по този закон, съответно за решение, с което е открита процедура по предоставяне на концесия, по законосъобразността на който акт е компетентна да се произнесе КЗК. Съгласно чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА, областният управител упражнява контрол върху актовете на общинските съвети, но само ако в специален закон не е предвидено друго. Така постановеното определение е правилно и следва да бъде оставено в сила. Производството пред Административен съд - Монтана е образувано по оспорване от областния управител на цитираното решение на Общинския съвет гр. Берковица, с което на основание чл. 39, ал. 1 от ЗК е решено да бъде открита процедура по предоставяне на концесия на описания обект, за който органът по чл. 19, ал. 2 е извършил подготвителните действия по смисъла на чл. 19 и сл. от ЗК, съответно е внесъл предложението по смисъла на чл. 38 от ЗК. В решението са посочени предметът и обектът на концесията, стопанските дейности, които могат да се осъществяват, срокът на концесията, началната й дата, условията за осъществяването ѝ, основните права и задължения на концесионера и концедента, видът и размерът на гаранциите, условията и формата на концесионно плащане, всички други изисквания, определен е начинът за предоставяне на концесията - чрез открита процедура, утвърдени